

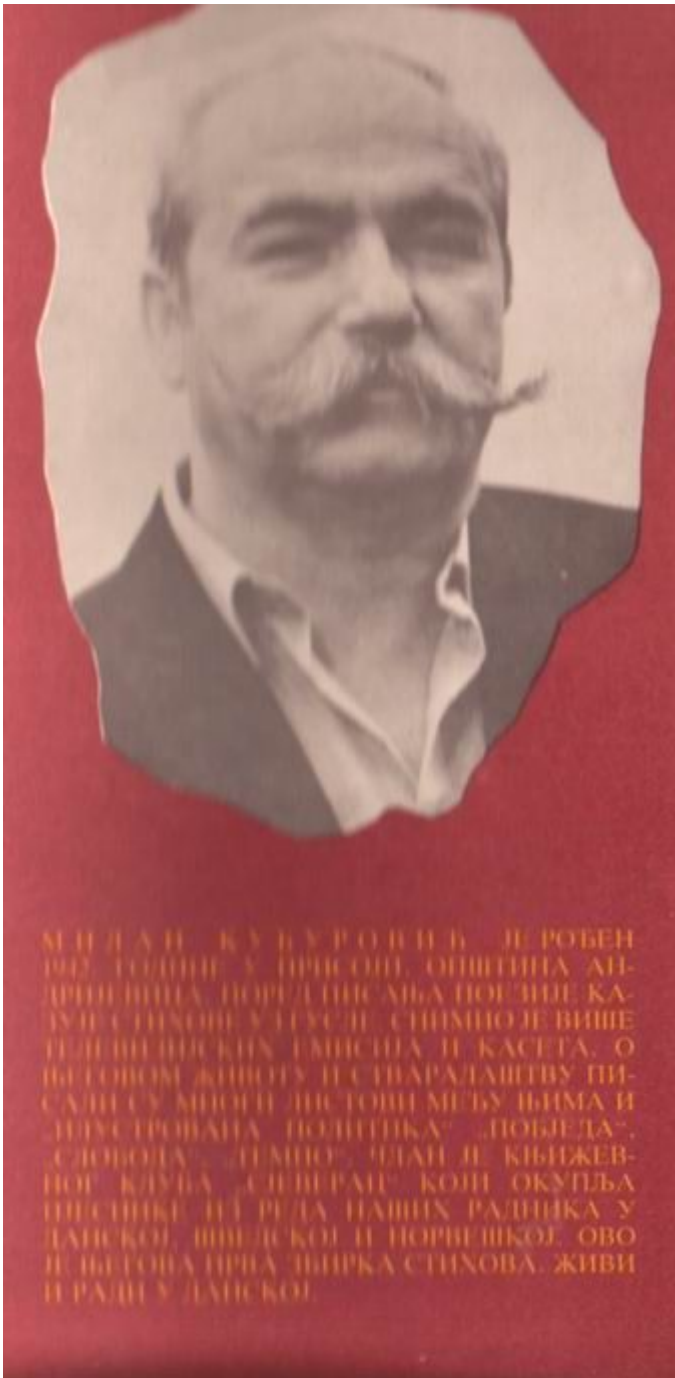
ЖДРАЉИ МИДЛОВАН У МАГЛЈИ КУБУРОВИЋ

М. И. ДАВ. КУБУРОВИЋ ЂЕ РОБЕН
ИДЕ ТОДОВЕ У ПРВОЈИ ОШЕТНИА АН-
ФРЕВНИА. ДОРЕДНИЕ АЉА ПОГ. ВИЕ КА-
ЈУВЕ СТИХОВЕ У ГЛУС. ЈЕ. СНИМНО ЈЕ ВИШЕ
ПЕДВЕВЕРСКИХ ТАМНИА И КАСЕТА. О
ИСТОРОМ ЖИВОТУ И СТВАРАЛАШТВУ ПИ-
САНИ СУ МНОГЕ ЛИСТОВИ МЕЂУ ЊИМА И
ДРУСТОВАМА "ВОЛНТИКА", "ДОБЕДА",
"СЛОБОДА", "ДЕМО", ЧЛАН ЈЕ КЊИЖЕВ-
НОГ КЛУБА "СЛЕВЕРАН" КОЈИ ОКУПЉА
ПИСАНИКЕ ИЗ РЕДА НАШИХ РАДНИКА У
ДАМСКОЈ, ШВЕДСКОЈ И НОРВЕШКОЈ. ОВО
ЈЕ ИСТОРА ПРВА ЗБИРКА СТИХОВА. ЖИВИ
И РАДИ У ДАМСКОЈ.

ЖДРАЛІ милован
У МАГЛІИ кубуровић

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Библиотека **СУСРЕТИ**

МИЛОВАН

КУБУРОВИЋ

ЖДРАЛ

У

МАГЛИ

Уредник:

ВЛАДИСЛАВ ПАВИЋЕВИЋ

Рецензенти:

ВЕСЕЛИН РАКЧЕВИЋ

МИЛОШ БУЛАТОВИЋ

За издавача: РАЈКО ШЋЕПАНОВИЋ

Издавач:

СЕКЦИЈА ПИСАЦА РАДНИКА

ЦРНЕ ГОРЕ,

Подгорица, 1892.

2

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Ријеч

Његов боравак у Данској од 1969. године оставио је дубок траг на његов живот и стваралаштво.

на

Учврстио у њему патриотизам и духовна осјећања почетку

што је за сваку похвалу. Он пише враћајући се завичају, спасавајући се од туђине, носећи далеким друмовима Комове и струне гусала. Његови стихови су пуни бола, пролазности. Они су, за Поетски свијет Милована, Кубуровића не носи право, опомена свима онима који заборављају за само лирске слике и пејсаже. То је ткање насловичај и домовину. Они су јетка и горка судба. њено на традицију, епски доживљај, на струне У овим, стиховима, који су чиста интима, чигусала. Кубуровић, заправо, ствара не само лир-талац ће наћи дио себе, нечега од завичајних пејски свијет, него своје доживљаје, виђења претаче

сажа, од даљина, далеких путовања, таме и осаме, у епске слике, које вјешто казује уз струне гусала.

а то је довољно за ову прилику, као и за аутора Он занимљиво слаже мозаике свога виђења. Биве књиге.

љежи све што му се догађа, не само њему, него и нашим људима у Данској и другим земљама

Видак Рајовић, професор

Европе. Заправо, он је стваралац који вјешто Љета господњег 1992.

исписује судбу наших радника у иностранству. године, у Андријевици.

Он је свједок који биљежи људске патње, завичајну сјету, далека путовања и неизвјесности наших радника у туђини. Отуда у његовим пјесмама сјета, романтичарски занос, у коме доминира социјална нота, жал за завичајем, пролазношћу, домовином. Његове пјесме су патриотске, носе у себи борбену ноту.

Поред ових знака кроз његову поезију изливају се осјећања природе, пејсажи боје јесени, тамна позлата завичајних брда и Комови. Пјесме

су одболоване, пуне живота, младости. Оне су настале на путу од завичаја до Данске, далеким путевима и друмовима, у тренутку, онако казане из даха у грчу.

3

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Једном када ме

сретнеш

Под

туђим

Једнога дана када ме сретнеш, **небом**

Сјетићеш се мојих ријечи

Нећеш вероват својим, очима, Проклињаћеш оног ко те спријечи.

Једнога дана, када ме сретнеш, Увидећеш касно своју грешку

*Од тога часа душа ће ти носити, Бол и тугу, рану тешку.
Једнога дана, када ме сретнеш, Сетит ћеш се овог бурног
тока*

Твој ће поглед ниско да пада

Скрићеш поглед бистрога ока-

Једнога дана када ме сретнеш, Не бих ти волио бити у души

Ружићеш оца, мајку, сваког, Што ти срећу животну сруши.

Једнога дана, када ме сретнеш, Знај, теби ће бити најтеже

Ја нећу имати шта да жалим, Јер само чиста љубав веже.

4

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Родној грудџ

Двије сузе

*Далеко сам у туђини, Једна мајка сузе лије, И без сестре и
без брата*

Изгубила добра сина

*Овдје живот горак ли је, Друга плаче и још јаче, Каквог сина
она има.*

Као птици без свог јата.

Овдје исто сунце грије

*Све су сузе жалоснице, Ал' не пушта топле зраке, Горке
тешке пуне туге.*

Ка у својој домовини

Ал' ја мислим најгоре су

Ове сузе мајке друге.

И код своје миле мајке.

*Вратићу се родна грудџ, Боље имат добра сина, У лијепџ
Рудо Брдо.*

Па га млада изгубити.

Где сам рођен, умријећу, Него имат сина рђу

Оставит те дуго нећу.

И са њиме вјечно бити

5

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Пјесницима

Ждралови у магли

Пјесниче, куд се журиш, Ми нијесмо птице селице, Само ти знаш, писати

Птице даљина, Проблеми су наши исти

Што лете из топлих крајева у јужне.

Без ваздуха не мож' дисати, Ми нијесмо птице грабљивице.

Да проблеми не постоје

Ми нијесмо птице

Не би ни ти пјесник био.

Што лете у машти, које тугу носе

Кажеш, туђин у туђини, Наш је лет срце

Што ћеш ође куд си хтио?

И љубав.

Када крену да путујеш, Ми нијесмо птице, Пут запада и сјевера.

Које прихватају туђе небо

Сам се крену на тај пут

И сјај 'њихових звијезда.

Ил' те неко на то тјера?

Ми смо ждралови

Ако ти је ође тешко

Који лете високо

Што не пођеш на огњиште.

Са надом да ће стићи.

Немој чекат да за тобом

Родитељи твоји пиште.

Ако су те натјерали

На печалбу доћи амо.

Помири се са судбином.

Повратка ти нема тамо.

6

Мирован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Тешко онима

Зашто

Тешко њима

Зашто под туђим небом

Ничега се научити неће

Тражимо срећу.

Тешко нама. у туђини
Без завичаја
Ћорсокацима
Свога неба.
Трошимо своју младост, Бацамо своје окрајке.
Гдје су наша
Кућна врата, Овдје нас туђина
Дубока тама и даљина
Бије.
Веже завичај
Вријеме узима
И наша срца.
Дио по дио живота
И срце.
7

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Варијанте

Аманету

Окрећем се око себе
Гледам цвијеће разне боје
Душу терет притиска ми
Док уздише срце моје.
Цвијеће разно много врста, Са свих свјетских меридијана
сакупљена мешавина
И сабрана са свих страна
Међу њима има доста
Прелијепих знаних ружа
Ал најмање има оних
Које прави мирис пружа
То је цвијеће разних класа
Пробраних разних раса
То је цвијеће што не чека
Да га ветрић заталаса
Ту се тешко свако снађе
Међу цвећем разних боја
На ногама се ту нађе
И ова луда глава моја

Гледам ову мјешавину
Окрећем се око себе
Самог себе често питам
Зашто ми ту душа зебе

8

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Огледало

Чернобил '86

Свуд около куд окренеш, Освануло бјеше јутро
Примјетит ћеш, огледало.
Осамдесет шестог лjeta
Ти прихвати оно право, Најсрећнији бјеше онај
Ако знадеш бар и мало.
Ко немаше свог дјетета
Свако ће ти нудит своје, У мјесецу четвртоме
Угледај се, види мене.
Појави се сунце с неба
Пази добро што све примаш, Крваво је огријало
Немој да ти око трене.
Тако ником већ не треба
Замисао је проста велим, Што ће сунце кад неможе
Куд већина креће, иди
Да нам пружи топле зраке
О томе ћеш промислити, И кад си под њима дуже
Имена се свог не стиди.
То си ближи своје раке
Није криво сунце јарко
Нити природа што га створи
Већ је крива људска памет
Што ће свијет да помори
Затроваше главну храну
Свему живом на планети
И уништи све што расте
Све што хода и што лети
Само неколико катастрофа
Када би се догодиле
Не би живот постојао

Ох проклети Чернобиле

9

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Слика

Странац

(Дјеци рођеној у Данској)

Што се тако зававаш

и са тиме тјешиш себе

Читаш, пишеш и говориш дански, мислиш нико да не види

Док ти отац само странац.

како ли је лице тебе

То је стварност чедо моје, Никад нећеш бити Данац.

Апарат је сваком исти

не постоји љепшег дара

У жилама крв ти моја струји, док сликају не потроше

Умишљаш ли да си Данац?!

нити филма нити пара

За тебе је то туђина, Сви те виде да си странац.

Чудно ли је то сочиво

с оба двије слике стране

Рођен да си, одрастао с њима, још чуднија меморија

У књигама данско име стоји.

запамћено све остане

То ти много не помаже, Јер презиме се моје броји.

Готову слику не израде

Твоју спретно уоквире

Другари сте на послу своме, Кад си у питању

Радиш исто што и Данац.

у слику ти позавире

Ал у очима си њему увек, Био и остао само странац.

Никад драг му бити нећеш, Никад тако близак друг, колега.

Иди. тамо откуд ти отац дође, Биће ти најбоље, од свега.

10

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Аманет

Звање

Када кренух у печалбу, Једни бјеху војсковође, Добио сам савјет свети.

Други бјеху стројовође, Срећан пут ти био сине, Трећи бјеху коњовође.

Чувај образ, аманети

Крај живота када дође, То нек ти је понајпрече, Свакојега исто глође.

Пусту круне и доларе.

Не гледа се у то срећа, Није важно имат звање, У богатство и у паре.

Већ је боље имат знање, С њиме људско поштовање.

Образ, здравље, као прво, Породица са 'њом слога.

Па богатство тек долази, Најпослије свега тога.

11

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Комови

Далека

путовања

Причаћу вам за два брата, Горда дива два близанца.

На међу су два племена, На висини ко два странца.

Рођени су истог дана, Заједничко име носе.

Подједнако свакој сили, И времену злом пркосе.

Све слушају и све виде, Ал ниједан не говори.

Само један Црногорац, Кажу да је од њих бољи.

Бит не може једног од њих, Сунце првог да огрије.

Бит не може само један

Рухо ново да добије.

Оба су ми мила срцу, Тој дивоти још се дивим.

У њедрима носим, птицу, У даљини завичај оживим.

12

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Косовски божури

И Косовку видим младу, Са кондиром у рукама.

Рањенике где преврће, И залијева у мукама.

Прошетах се једног дана, До Косова поља равна.

Гледам капу црногорску, И почину поред гроба, Историјски означена.

Обилића нашег славна.
Наш нараштај млади незна, Чудна ли су то знамења.
Нисам тамо пролазио, Већ је прошло доста љета.
Однекуда вјетар дуну, Да косовски божур видим, Залепрша
неко платно.
Повуче ме жеља клета.
Ја се тргох гледам. у њег, Чудно ли је непознато.
То је цвијет јединствени, Који само овдје ниче.
Упитах се боже драги: Где је многа прв просута, Који ли сам
путем доша.
То нијесу празне приче.
Да л' сам. можда залутао, С друге стране Тарабоша.
Много чега на Косову, Некако ми, чудно бјеше.
Па ме мисли у прошлост, На далеко понијеше.
Слушам Лазар како куне, На Косово ко не дође.
Царска клетва да не може, У вијеку да их прође.
Гледам Милош голих руку, Где улази код Мурата.
Нож крвави како вади, И распара Азијата.

13

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Гроб на гувну

По закону природноме, Стиже данак да се жени.
Да свој живот сиромашни, И момачки он промијени.
У времену прошла стара, На врх брда Краљских бара.
Узе цуру згодну, младу, Живео човјек један
Дивна стаса, лица бјела.
Добар радник и угледан.
Витка струка, поноснога, Лепотица висока ко јела.
Дошао је у то село, Младо момче недозрело.
Добра. рода, знаног братства, Васпитан је тако био, И
племена, то заиста.
Ништа туђе није хтио.
Ал, у породу ето срећа, Не могоше бити сваком иста.
Да другима дрва носи, И ливаде туђе коси.
Са својијех десет прста , Чува стада на буљуке, Зарадио
бјеше доста.
И огриза живе муке.

С много зноја и поштено, Домаћинска кућа поста.
Колико је сам себи, Товарио бремена.
Свраћали су код њих људи, Дубок траг су оставили,
Намјерници пролазници.
Конопци на рамена.
И у времену ратних дана, Избјеглице и ратници.
Снагу троши, новац скупџ, И планину једну купи.
Сваког сретџ, сваког гости, Бјџше њџму жеља вазда,
Свесрдно га он испрати.
Да постане сам свој газда.
И онеме ком конак требашџ, У свој дом га он сврати.
Најзад овај гороломац, Поштен врстан Црногорац, У руже су
туђа сређа, На имању у планини, Тако увек мора бити.
Сагради свој дворац.

14

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли
Кад одрасте други узме, **Заранак**
С њомџ своје дворе кити.
Тихим, гласом призва жену, Да му на час ближе приђе.
У животу свак се може
Неђу да ме после сахраните, надат добру и пропасти.
Ни у једно гробље нигде.
ал' за сваког то је тешко, ко се бори против власти.
Ту где просу много зноја, Ту где оста снага моја, Свуд је дивно
сам прођи, Где смо врли много жита, и на суво и на води.
Где се омрча и освита.
свакоме је шетња драга, кад се кређе у слободи.
Све ће ово туђе бити.
Име ће се друго дати.
Кад погледаш са пучине, Моје муке моје патње, узбуркано
плаво море.
Други никад неће знати
у огромним валовима, видиш сви се с нечим, боре.
Али ће се место гувна, Гроб Мијатов вјечно звати!
С обе стране тешка брода, међу њима мала барка.
То представља самог тебе, То је свако од заранка.
Од тебе су много веђи, ал' нијџсу бродоломци.

*за боље се свако бори, па их зато зову борци.
Никад немој посустати, и немој се са злом. збрати.
у самог се себе уздај, и за љепше увијек рати.*

15

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Долина живота

Злостав

*Питома ова долина
Ко год сматра да у праву
Ријетко коју сунце огрије
Наш велики Његош није, Највеће богатство она даје
Тај паганску лозу има, Плодније на планети није
Од Мурата и раније.
Многи се о њу грабе
У души му од некуда
По да први плугом заора
То паганско клија сјеме, Њену топлу долину
Хоће прсте да умијеша, Између ситних гора
У јуначко српско племе.
Посебна нека радост
И Његошу великоме
Ко први сјеме у њој посије
У писању нађе ману, А плод из те баштине
Што се сваки писац диви, Као сунце са неба сије
Његовом високоме знању.
Није важно годишње доба
У њој је иста клима
У којој највише раде млади
А мило је и старијима
Какво божанство и чудо
Да ове доброћудне долине није
Ни живот неб би постојао
Нит' би сунце требало да сије*

16

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Савјети снова

Боље бјеше па тавану, Један товар сува жита.

*Него новца милиони, Ко за новац тада пита.
Сањао сам синоћ оца, Видео га к'о на јави.
А шљивњаци и ливаде, Лик сам његов угледао, У шибуће све
зарасло.*

Чуо његов говор прави.

Но се враћај дому своме, Да не буде једном касно.

Тад ме поче он да кара, Шта си ово учинио.

То ли рече и сакри га.

*Годинама ниси врата, У по ноћи густа тама, Куће своје
отворио.*

Кад устадох почех мислит, Да л' сам сањо ил' је јава?!

Не чудим се што свијећу, Нијесте ми запалили.

*Но што морам толике мисли, То су наши Црногорци, И замара
своју главу.*

Још од давно баталили.

Било санак или јава, Истину ми рече праву.

Ал' за друго јазак сине, На огњишту ватре нема.

Домаћин се сваки прави, Унапријед за све спрема.

Нико није свет претека, Нико није смрт избега.

Ал' кад дођу тешки дани, За резерву треба свега.

Од гуслара чућеш пјесму, Глад у нашој Црној Гори.

Швапска војска кад је дошла, И кад многог глад умори.

17

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Катаклизма

Све вријеме доноси и носи, Никог нема, да сили пркоси.

Сем природа која побеђује, Сву технику што човек скује.

Човека природа је наградила, љепотом и умом, обдарила.

Све што види може да направи, Ал се човек често заборави.

*Не помишља шта ће сјутра бити, Да се може некоћ свијет
истопити.*

18

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Искра наде

Искра

(Освештење цркве свети Ћирило и методије

наде

у Малмеу 10. новембра 1985. године)

На хиљаду девете стотине

Осамдесет и пете године

Десетого новембарског дана

Сакупи се господа одабрана, На југу Шведске у Малмеу граду.

Ко л' то спрема смотру ил' параду?

Што се сабра. светина толика

Да л' чекају неког државника, Или Нобел долази чувени

Ил' се можда краљ од Шведске жепи?

Видим ту су наше амбасаде, Да л' договор са Шведама раде

Ради бољег мира у Свијету?

Видим Пољску Митрополу свету.

Но од тога нема ниједнога

Него Срби моле вишњег Бога

*Да им буде од помоћи вазда, Тај једини од свијета газда, И
лијепу Богомољу раде*

Неда својој вјери да пропадне.

Али мудрог родила га мајка

И увјек спремног за јунака, Србин трпи више од икога

Ради општег добра народнога, Ал' кад види да ће да прекипи

Из ока му љути пламен сипи

19

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

*Да злотвора уништи и спали, Исте су нам славе и имена, То
су прави људски идеали, Најчистија нација Словена'*

Зато данас у Малмеу граду

Која капа на клин стојат неће

Направише свечану параду, Сама иде за врата и смете

Освешташе молитвене дворе

Зато чујте нације остале, Да се њима поносе и зоре.

К себи руке шансе су вам мале, Ту су неке зверке од давнина

*Што мислите да нас стијесните, Против Срба балканскога
сина.*

Сами себи колач мијесите.

Србин свуда паметно наступа

*За слободу највише дали смо, И од своје вере не одступа, Ми
волимо братство и јединство, Нек свак' види да се он не боји*

Ми хоћемо слободу народу, Што му неко грдну капу кроји.
Неправедни у пакао нек оду.
Бога моли а свеце призива
И границе од Југославије
Своја слова четири прозива.
Србин их је нацртао прије
Кад се Лазар с душом раздвајаше
Него што их и ослободисмо
Он вишњега Бога призиваше
И народе све ујединисмо, Да Српкиња мушко чедо роди
То нам нико разрушит не може
Да Србију од зла ослободи.
Бог ће правди увек да поможе.
Тако бјеше кад се роди Ђорђе
Хвала Богу Лијепога збора
Душманима њине главе дође.
На обали Балтичкога мора, Ту поприје комисија страна
Кад свечану дужност обавише
Погријешу грдно тога дана.
Лијепо ли госте почастише
Црну Гору по грлу заклаше
И душевним пићем напојише.
Што њин Скадар Албанији даше.
Требао је сваком знато море
(Први пут изведено истог дана у истој цркви
Град да буде главни Црне Горе.
од аутора — гуслара)
Због њега су многи главе дали
И грдно се тада ископали.
Ми смо браћа Срби и Црногорци, Историје праведне потомци,
Заједно се за све залажемо, Један другог у све помажемо.
Ми смо браћа по оцу и мајци, Међу нама исти су барјаци, 20
Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли
Своје им не дај
За слободу ко се јаче бије.
Ко освоји славне теразије, Ко хероја ил генерала, Даде него
Црна Гора мала.

Црногорци какви сте ви људи, Ви једини за бога не знате, Зар хоћете да вам други суди.

Манастире ви не отварате.

Историју своју добро знате, Ви сте они комунисти прави, Аманет вам — немој да се дате, А сад ето раде вам о глави.

Да вас скину са земаљске карте.

Но виђите шта се то догађе, Пробудите се шта је ово с вама, Ко вам маљем у огњиште гађе.

Некад бисте засебна држава.

Ко бургијом на здраво буши, Још док бјеху азијати Турци, Ко границе оће да вам руши.

Ви свој барјак носите у руци.

И ако сте по пространству мали, Свуд нијесу азијати стали.

Нити Црну Гору покорише, Зар сад да вам се име избрише.

Онда Шваби код града Мојковца, Гонисте им очинскога оца.

И Србима ви спасисте круну, Ви сте темељ битке на Солуну.

Ове битке одлучише двије, За границе од Југославије.

Па зар ваше име да нестане, Губале вас љутог Скадра ране.

То нек вам је пред очима вазда, Зашто други да вам буде газда.

Ту ваш цвијет Црне Горе оста, Послушасте из свијета госта.

Он ваш Скадар Албанији даде, Још од тад вам око главе раде.

Који народ у Југославији, Има од вас јачу историју.

Било када — тада ил касније, 21

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

За годишњицу

смрти

Радована

Бећировића

Година се данас пуни

Од нестанка твог, Бећире.

Али човјек ка' ти што си

Никад неће да умире.

Док гусала буде било

Име ће се твоје слави.

То је славни инструменат, Он те неда заборави.

Красила те вијек цијо

*Љуцкотиња и поштење
И најлепши дар од Бога
То пјесничко обдарење.
То се школом не постиже
Без природа кога створи, Сваком оном ком припадаш
С тобом ће се увек зори.
Многе борбе и невоље
Прошле су ти преко главе, Све си мушки издржао, Бећиревић
Радоване!*

22

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Живот

Мајчино

писмо

*Многе жене
Остају празна срца
Као кућа без госта.
Живот им није наклоњен
Узалуд чекају своје љубави
Вријеме их разнесе
Друмовима и кафанама.
Уклети живот
Одводи их низ друм
У далеки свијет
Кајање стиже касно
Кад све прође.*

23

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Отац

Мајчино писмо

*Године чекања
Стигло је мајчино писмо, Одоше низ друм као путник.
Написано невјештим словима
Испод брда, испод Кома
Мога срца.
За пропланком, за оркосом
С росом мину*

Стигло је из завичаја
У даљину.
Мајчино писмо, туга моја
Слеђена тишина у њему
Отац
И моја забња.
Стоји на брду
Под модрим небом, Брижна мајчина рука
Година мојих, јаких плећа
Пише далеко писмо чекања
Замахује раменима
Нама у свијету
Низ поље траве
Низ љето мојих година.
У писму много зебње
И несанице, Отац,
Страх да нам се нешто не деси
Гледа у небо, у брдо
Тако одувијек
Како пада живот, како се
Слова се њишу пуна чешње
Године разиђују, И наде.
Отац мој
Планина.

24

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Епитаф

САДРЖАЈ

Гдје ће почивати моје кости, Да ли ће ико некада рећи

ПОД ТУЋИМ НЕБОМ

Опрости, не знадох цијену праву

Све док не постави у гроб главу.

Када ме сретнеш

Родној груди

Двије сузе

Пјесницима

Ждралови у магли

Тешко онима

Зашто

АМАНЕТИ

Варијанте

Огледало

Чернобил '86

Слика

Странац

Аманет

Звање

ДАЛЕКА ПУТОВАЊА

Комови

Косовски божури

Гроб на гувну

Заранак

25

Милован Мишо Кубуровић Ждрал у магли

Долина живота

МИЛОВАН

Злостав

КУБУРОВИЋ

Свијет снова

Катаклизма

ЖДРАЛ У МАГЛИ

ИСКРА НАДЕ

Своје име недај

За годишњицу смрти Радована Бећировића

МАЈЧИНО ПИСМО

Ликовна

графичка

Живот

и

Отац

техничка

Мајчино писмо

обрада:

Епитаф
БОЖИДАР ПАВИЋЕВИЋ — ЗОДИЈАК

Лектор,

коректор:

РАТКО ДЕЛЕТИЋ

Тираж:

1 000 примјерака

Штампа:

Друштвено предузеће

„АНДРИЈА ПАЛТАШИЋ“

Котор, 1992.

26